809/08

Den 15. december 2008 blev i sag nr. 73.816:

xxx xx xxxxxxx
xxxxxxxxxx xx
xxxx xxxxx

mod

Trekroner Forsikring A/S
Gl. Kongevej 60
1790 København V

afsagt sålydende

k e n d e l s e :

_____

Forsikringstageren, der har ulykkesforsikring i Trekroner Forsikring A/S, klager ved sin repræsentant, Rådgivningsfirmaet Fuld Valuta ApS, over selskabets afvisning af at udbetale ménerstatning.

I den af klagerens repræsentant til nævnet fremsendte klageskrivelse af 22/4 2008 hedder det:

> "PÅSTAND
> Trekroner skal anerkende, at vores kunde har været udsat for et dækningsberettiget ulykkestilfælde, herunder betale for den forværrelse af den forudbestående invaliditet, som vores kunde har pådraget sig, incl. rente jf. FAL.
>
> SAGSFREMSTILLING.
> Vores kunde faldt den 30.03.06 og pådrog sig derved en knæskade. Selv om definitionen for et ulykkestilfælde er opfyldt, så vil Trekroner ikke anerkende, at der er sket en dækningsberettiget skade.
>
> Vores første påstand er således. At Trekroner skal anerkende, at der er sket en dækningsberettiget skade.
>
> Vores anden påstand er, at der er sket en forværrelse af en forudbestående invaliditet, hvorfor der skal ydes dækning, jf. betingelserne § 3 …"

Heroverfor har selskabet i skrivelse af 4/6 2008 til nævnet anført:

> "Ved skadeanmeldelse af 8. august 2006 oplyste vores kunde, at han den 30. marts 2006 faldt og vred om på højre knæ, hvorved han beskadigede knæet, jf. **bilag ...** Han oplyste

desuden, at der var planlagt en knæoperation den 7. august 2006, og at han før skadens indtræden var opereret i samme knæ i alt 5 gange.

Efter anmodning fremsendte forsikringstagers egen læge tillige en begyndelsesattest, jf. **bilag ...** Heraf fremgik det, at forsikringstager var vredet om på højre knæ, at han havde søgt lægehjælp første gang den 9. maj 2006 og at forsikringstager desuden de sidste 20 år havde været til jævnlige undersøgelser og behandlinger for menisk-, ledbånds-, og bruskskader.

På baggrund heraf indhentede Trekroner Forsikring journaloplysninger fra hhv. S. sygehus og Privathospitalet D., jf. **bilag …,** til forelæggelse for vores lægekonsulent, og konsulenten konstaterede, at der allerede flere år tidligere var konstateret slidgigt i knæet efter en tidligere korsbåndslæsion.

Ved brev af 8. november 2006 meddelte vi forsikringstager, at skaden i 2006 ikke havde medført en selvstændig lidelse, men udelukkende var en forværring af en bestående lidelse. Hertil tilføjedes det, at der på den af ham tegnede ulykkesforsikring ikke er dækning for lidelser, som var til stede inden skaden, ligesom sygdomme og udløsning af latente sygdomsanlæg, selvom sygdommen er opstået eller forværret ved et ulykkestilfælde, ikke er dækket af forsikringen, jf. § 2 i afsnit 20 i gældende forsikringsbetingelser - **bilag …**

Forsikringstager vendte tilbage i sagen, og var noget uforstående over for den trufne afgørelse. Ved denne lejlighed oplyste han, at han i 2000 havde anmeldt en tilsvarende skade, der også vedrørte højre knæ, hvor han havde fået erstatning svarende til 5 % i méngrad. Skaden fra 2006 kunne derfor muligvis være en forværring af skaden anmeldt i 2000.

Trekroner Forsikring lovede at undersøge sagen nærmere, og i vores gamle systemer fandt vi frem til to skader fra hhv. 1987 og 2000:

→ Skaden anmeldt i 1987 vedrørte et vred på højre knæ, som Trekroner Forsikring afviste dækning til under henvisning til, at forsikringstager på tegningstidspunktet i 1975 havde forsømt at oplyse om tidligere knæskader fra hhv. 1974 og 1975, jf. **bilag …**

→ Skaden fra marts 2000 vedrørte tillige et vred i højre knæ, som Trekroner Forsikring - uagtet at sådanne skader ret beset var undtaget fra dækning - ved en fejltagelse valgte at dække, dog kun for så vidt angår forværringen.

Vedlagt fremsendes til Ankenævnets orientering kopi af speciallægeerklæring indhentet i 2000, jf. **bilag …** Heraf fremgår det, at det *'sammenfattende konkluderes, at der ved ulykkestilfældet den 2.1.2000 opstod en forværring i en forud-bestående alvorlig knælidelse, således at status på nuværende tidspunkt efter mit skøn er væsentligt forringet sammenholdt med status før traumet. Tilstanden kan nok i det væsentligste betragtes som stationær - om end der jævnfør slidgigten på længere sigt kan blive tale om en forværring.'*

Trekroner Forsikring tilbød forsikringstager en erstatning for forværringen svarende til 5 % i méngrad.

Ved samme lejlighed meddelte vi forsikringstager, at der fremover ville være et forbehold i hans police, hvorefter der ikke ydes erstatning for lidelser i venstre og højre knæ, uanset om sådanne lidelser er opstået eller forværret ved et ulykkestilfælde, jf. **bilag …**

Ved en fejltagelse blev ovennævnte forbehold imidlertid ikke sat ind i forsikringstagers police, og vi har derfor ikke påberåbt os dette sidenhen.

Ovennævnte skader blev forelagt vores lægekonsulent til udtalelse med henblik på at få belyst, om skaden anmeldt i 2006 reelt var en forværring af skaden fra marts 2000.

Dette afviste vores konsulent imidlertid, idet han angav, at det fremgik af de lægelige akter, at den oprindelige knæskade var sket tilbage i 1974 eller 1975. Konsulenten bemærkede, at forsikringstager siden da havde døjet med knælidelser, og han allerede i august 1999 fik konstateret slidgigt i knæet. Desuden henviste vores lægekonsulent til den speciallægeerklæring, der blev indhentet i forbindelse med den anmeldte skade i 2000, hvor speciallægen forudså, at slidgigten, der skønnes at være opstået som følge af skaden fra 1974 eller 1975, formentlig ville blive værre over tid. Konsulenten tilføjede slutteligt, at der ved en kikkertundersøgelse på Privathospitalet D. den 7. august 2006 kun fandtes følger efter tidligere skader og slidgigt, og ikke en forværring.

Ved brev af 9. februar 2007 meddelte vi derfor forsikringstager, at vi ikke på det foreliggende grundlag fandt, at der var tale om en forværring af den anmeldte skade fra marts 2000, ligesom hændelsen fra 2006 ikke var dækket, da denne netop skete på grund af den forudbestående lidelse, jf. **bilag …**

Ved brev af 8. august 2007 meddelte Rådgivningsfirmaet FULD VALUTA ApS, at de var indtrådt i sagen, og anmodede om at få tilsendt sagens akter. Disse fremsendtes ved brev af 5. september 2007.

FULD VALUTA ApS bemærkede hertil, at skaden i marts 2006 havde medført en fuldstændig invaliditetsgrad, og gjorde gældende at forsikringstager var berettiget til godtgørelse, da der var sket en forværring af den forudbestående invaliditet, jf. **bilag …**

Forinden Trekroner Forsikring nåede at besvare denne henvendelse anmodede FULD VALUTA ApS om at få tilsendt de for skadestidspunktet gældende forsikringsbetingelser, jf. **bilag ...** Efterfølgende modtog vi yderligere fra FULD VALUTA ApS, der gjorde gældende, at der var grundlag for en genoptagelse af de anmeldte skader fra hhv. 2000 og 2006, jf. **bilag …**

Ved brev af 22. februar 2008 fastholdt vi imidlertid vores afgørelse. For så vidt angår skaden fra 2000 fastholdtes det ligeledes, at det ikke fandtes godtgjort, at det var skaden fra 2000, der var årsag til forværringen af vores kundes slidgigt. Vi afviste derfor, at vores kunde var berettiget til yderligere erstatning, jf. **bilag …**

På baggrund af nærværende klage til Ankenævnet har vi taget skaderne fra hhv. 2000 og 2006 op til fornyet stillingtagen, men har ikke fundet anledning til en revurdering.

Til støtte for vores afgørelse skal vi henvise til § 2a i forsikringsbetingelserne, hvoraf fremgår, at undtaget fra dækning er *'...enhver sygdom eller udløsning af latente sygdomsanlæg, selvom sygdommen er opstået eller forværret ved et ulykkestilfælde, såvel som ulykkestilfælde, der skyldes sygdom, og forværring af følgerne af ulykkestilfælde, der skyldes en tilstedeværende eller tilfældigt tilstødende sygdom.'*

Ved vores afgørelse er der lagt vægt på, at skaden fra 2006 er undtaget fra dækning, allerede fordi skaden skyldes en forudbestående lidelse, og at det derfor er uden betydning om skaden reelt har forværret vores kundes oprindelige knælidelse. For en god ordens skyld

skal det dog bemærkes, at der ved en kikkertundersøgelse foretaget i 2006 ikke er konstateret følger efter hændelsen i 2006, men blot følger fra tidligere skader samt slidgigt.

Skaden fra 2000 tillige er undtaget fra dækning, men ved en fejltagelse har vi ikke været opmærksomme herpå i forbindelse med skadebehandlingen, hvorfor denne undtagelsesbestemmelse ikke er gjort gældende. Det findes imidlertid ikke på det foreliggende grundlag godtgjort, at det er skaden fra 2000, der er årsag til vores kundes gener.

Det bemærkes i den forbindelse, at vores kunde har haft massive gener i sit højre knæ siden længe før skaden i 2000, og at der i 1999 blev konstateret begyndende slidgigt. Vi skal i den forbindelse tillige henvises til den speciallægeerklæring, der blev indhentet i 2000, der netop forudsagde, at forsikringstagers grundlidelse - slidgigten opstået som følge af en skade i 1974 eller 1975 - med tiden formentlig ville forværre vores kundes knælidelse."

Klagerens repræsentant har herefter i skrivelse af 23/6 2008 til nævnet anført, at den nedlagte påstand fastholdes.

Af forsikringsbetingelserne fremgår bl.a.:

"§ 1
Forsikringen giver ret til erstatning ved ulykkestilfælde, hvorved forstås en tilfældig af den forsikredes vilje uafhængig pludselig udefra kommende indvirkning på legemet, som har en påviselig beskadigelse af dette til følge.
…
§ 2 Undtaget fra ulykkesforsikringen er:

a. Enhver sygdom og udløsning af latente sygdomsanlæg, selvom sygdommen er opstået eller forværret ved et ulykkestilfælde, såvel som ulykkestilfælde, der skyldes sygdom, og forværring af følgerne af ulykkestilfælde, der skyldes en tilstedeværende eller tilfældigt tilstødende sygdom,

…
§ 3
…

b. Dersom erstatning i henhold til litra a ikke kommer til udbetaling, og såfremt ulykkestilfældet har medført en invaliditetsgrad på mindst 5 %, har forsikrede ret til invaliditetserstatning, der fastsættes, så snart ulykkestilfældets endelige følger kan bestemmes, dog senest 3 år efter ulykkestilfældets indtræden.

…
En før ulykkestilfældet tilstedeværende invaliditet, berettiger ikke til erstatning. En bestående invaliditet kan ikke bevirke, at erstatningen ansættes højere, end hvis en sådan invaliditet ikke havde været til stede."

Nævnet udtaler:

Efter sin gennemgang af parternes skriftlige indlæg og de fremlagte bilag finder nævnet det ikke godtgjort, at klageren har krav på ménerstatning. På det foreliggende grundlag

kan nævnet således ikke kritisere, at selskabet har afvist at yde forsikringsdækning som sket.

Som følge heraf

b e s t e m m e s :

Klagen kan ikke tages til følge.

J. Hermann